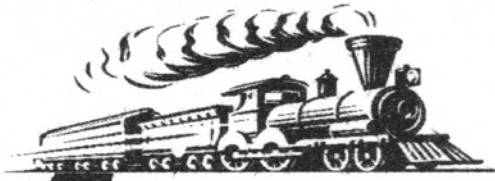

het Moordenaartje

We need to discuss images in general. Please avoid in the future black or white backgrounds around images. This was just an emergency solution and should not become a standard. I think the social turn has its economical value for the art world, to think it's completely the opposite of object art and resists commodification is believing in the fictional opposites.

Buurman Harry valt in Rib

en breekt kunstwerk terwijl hij de eerste editie van Het Moordenaartje bestudeert

Buurman Harry kwam vorige maand op bezoek bij Rib, op een steenworp afstand van huis. We raakten in gesprek. Hij bestudeerde de eerste editie van onze krant. Op een gegeven moment wil hij naar huis gaan en draait zich om, om vervolgens over het werk van Kianoosh Motallebi te struikelen. De uit kaarstvet ontstane stalactiet breekt af en Harry nu op de grond kan niet meer bijkomen van de pijn.

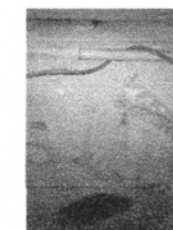
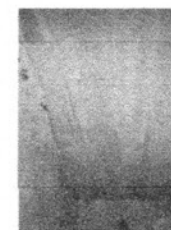
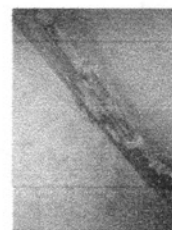
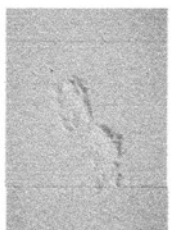
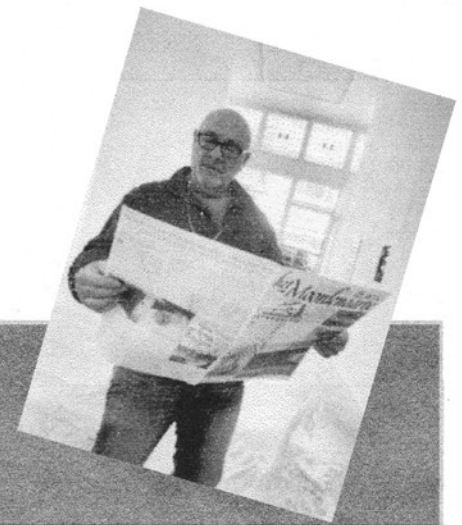
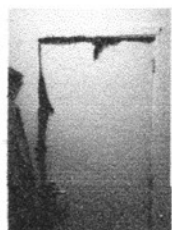
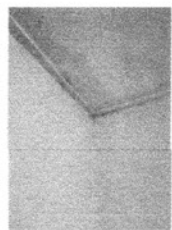
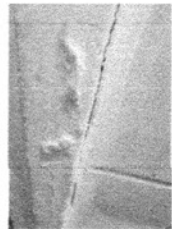
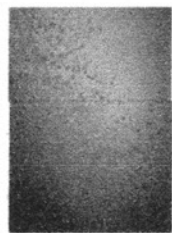
Als alles weer een beetje rustig wordt, vraagt Harry wat dit was; nog steeds liggend op de grond. Maziar zegt dat het een kunstwerk is. Waarschijnlijk moeten we de verzekering inschakelen, zegt hij. Kunstwerken zijn duur ook al lijkt het soms niet zo. Harry raakt met deze informatie beetje overstuur. Althans zo lijkt het. Want na een korte adempauze, vertelt hij alsnog, en nog steeds op de grond, dat het hem spijt, maar dat hij voor nog geen 5 euro de sculptuur zou willen kopen.

Harry was eerder al eens op bezoek in Rib en deelde met ons het achterstallig onderhoud van zijn woning. Hij stuurde ons ook een paar foto's door. Daarop zie je het vocht, de schimmel en het houtrot. In Harry's woorden:

De huisbaas moest alle leidingen die van koper zijn, vernieuwen maar dat heeft hij nooit gedaan. De leidingen zijn verrot, je hoort het water kletteren tussen de muren. Overal is houtrot en schimmel, we kunnen er niet meer zitten in verband met de lucht. We krijgen er hoofdpijn van en hebben allebei COPD. Er zit schimmel bij de wc, schimmel in de slaapkamer door een losgelaten regenpijp waar ik al over geklaagd had bij de huisbaas, die er niets aan deed, met gevolg dus dit.

Het is al lang geleden begonnen, we hebben vanaf 2014 belofes gekregen dat de huisbaas dingen zou komen maken. Die is hij nooit nagekomen. Hij beweert nu dat alles al gerenoveerd was. Het huurcontract was gemaakt in 2012 en HG Huizenbeheer is pas begonnen in 2013 met het controleren van Lelykade 60. We hebben ook een geluidsopname waar hij tegen de zus van de buurvrouw zegt: "als de politie komt moet je zeggen dat Harry je zwaar lichamelijk mishandeld heeft". Het is de grootste huisjesmelker die er rondloopt. Als hij wel eens om 10 uur kwam wou hij bier in plaats van koffie.

Ik hoop dat de burgemeester Aboutaleb dit ook te zien krijgt, ik heb hem ook al een e-mail gestuurd.

Boven: sculptuur van Kianoosh voor de val

Daaromheen: afbeeldingen van de vele schimmelpartijen in Harry's woning

Club Attent

De enige ware geschiedenis

door J.C.

Er doen nog steeds verhalen de ronde over club Attent en ze nemen met het verstrijken der jaren mythologische proporties aan. Tijd om de ware geschiedenis te vertellen opdat het niet totaal uit de klauwen loopt. Als een van de oprichters en zonder strafblad kunt u mij gewoon geloven dat dit de definitieve versie is, eerlijk waar. De deur van Attent aan de Struivenweg ging open in oktober 2008 om 4 uur s'ochtends en niet om 12 uur s'nacht zoals boze tongen beweren. De exacte datum weet niemand meer, ik ook niet. Sommige mensen klaagden dat de opening chaotisch is verlopen en dat de illegale ruimte vol dampende nicotine hing, lauw bier uit de fles, het mensenzweet van de ramen en plafond druipde en dat het geluid abominabel was. Dit is allemaal waar. Ik voeg er ook eerlijkheidshalve aan toe dat de spiegelbol, het symbool van vooruitgang, vrijheid en revolutie, enkele spiegeltjes miste zodat het reflectie patroon onregelmatig door de ruimte circuleerde maar er waren maar weinig klanten, beneveld als ze waren, die zich daar aan stoorden behalve enkele mierenneukende belasting ambtenaren. Stelletje nachthuilen. Wat betreft het slechte geluid, mensen moeten beter leren lezen. Ons motto immers was "lo-fi quality hi-fi emotion" en met trots kan ik zeggen dat ons technisch is verlopen zich 110% heeft ingezet om vooral veel met aan de pijnreus rakende hoge tonen en met veelste lage druk tonen om zodoende een perfecte lo-fi quality te bereiken. De bron van dit geluid was een jaren 70 stereoscopic drie in een radio cassette platenspeler van de Piekfijn. Alleen het beste voor onze gasten. De Piekfijn was ook hofleverancier voor onze vintage cocktail en shot glazen omdat plastic bij ons de deur niet binnenkwam. Ecologisch nee, hi-fi emotie ja. En ja we gebruikten vers fruit van de Turk om te mixen en nee we maakten absoluut geen vette winst zoals andere duistere tongen beweren. Ik bedoel 1 euro vijfjig voor een Hertog Jan of Jupiler of 2 euro vijfjig voor een vers gemixte cocktail met Esjberg Vodka is geen stabiele economische basis. Dus tel uit je verlies. En dan heb ik nog niet eens over onze befaamde white Russians waar per glas het geld met bakken de deur uit vloog. Die grijze porsche die voor de deur stond is uit eigen zak betaald door een zekere J.N. uit Z. dus daarover geen gezeik alstublieft. Deze persoon heeft later zelf ook nog geïnvesteerd en is uiteindelijk mede eige-

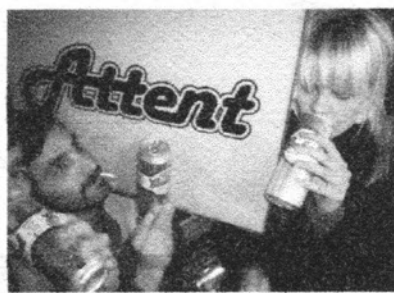

Photo by: attent mediagroup, 2008

naar geworden maar daarover later meer. Een andere polemiek gaat over de betaling van bandjes, Dj's, acrobaten, bartenders en ander straattuig zoals kunstenaars. Hierover kan ik een kort maar krachtig Latijns repliek op dienen: in natura. Ik ben namen vergeten maar het waren er veel die maar dolgraag wilden optreden en helpen in onze club om deel uit te maken van de geschiedenis van Charlois. Van heinde en verre stroomden ze toe uit Singapore, Antwerpen, London, Helsinki noem maar op, zelfs uit Amsterdam. De onderhandelingen hierover waren keihard; U kunt komen optreden in ruil voor ongelimiteerd bier, cocktails, soep en prosecco en misschien wat muntjes voor de reiskosten. Het was een beetje zoals de Olympische spelen; meedoen is belangrijker dan winnen. En zonder uitzondering stemden zij allen toe. Zodoende waren wij in staat om met minieme middelen een kwalitatief hoogstaand produkt af te leveren tot in de vroege uurtjes. Ik denk dat het succes van club Attent te maken had met de combinatie van laagdrempeligheid, we hebben nooit entree geld gevraagd, en pretentieloos vertier. Waar anders kon je trash disco, afro funk, keiharde electro shit, acoustische sessies, Nederlandse taallessen, goedkope sake, paddy whiskey jaren 80 new wave onder een dak aantreffen? Een andere truc is om de bureu uit te nodigen voor een gratis drankje omdat ze anders geluids overlast zouden ondervinden. Be part of the problem. Zodoende hebben we het een jaar kunnen uithouden met slechts een paar bezoeken van de politie vanwege het keiharde slechte geluid. Want uiteindelijk hebben we slechts een jaar de operatie gaande gehouden totdat we zelf de stekker in oktober 2009 uit de stereophonic hebben getrokken. Maar het was een intensief jaar en een eeuwigheid aan herinneringen. De ruimte zelf bestaat nog steeds en grappig genoeg ook nog onder dezelfde naam. Maar de spiegelbol is er niet meer en ik heb geen idee waar dat ding nu is. Het spook van gentrificatie waart nu sterker dan ooit in Charlois en de scherperandjes zijn er nu wel vanaf. De vlam wordt nu af en toe aangewakkerd door eerder genoemde J.N. en J.T. van de eveneens illegale Rialto bar in de diepe diepe kelders van de Pompei. Ikzelf ben verkast naar Griekenland waar ik in een houten Kano langs de kust vaar.

Stories from Rib's volunteers

Candies

by Alya

Rotterdam is a place of finds and losses. All over the city I find, from time to time, jelly candies spread out on the ground. Probably lost by children. If that's not the case however, maybe it's a Rotterdam tradition for luck. So let the glass be half full, not half empty.

Once upon a time a group of students came to Rib (where I volunteer each Friday and Saturday). The entire exhibition was studied, people were walking up and down, touched every item, stopped and stared.

Just after Maziar's lecture, they started to look for more than the exhibition — hidden things that used to be part of the gallery one day — old cassettes, a game called "conquer" and a telescope in the back storage.

But the most felt and photographed exhibit was right near the entrance. A jelly frog ^{was} lying, sunbathing. Afterwards melted. The visit finished. The group left. But an important thought had come: the impression of a new person starts with their clothes, I'm in love with this city because Rotterdam wears art everywhere, even the streets wear an art of lost candies.

Hoopvolle ontmoetingen op straat

door Gilbert van Koffie & Ambacht

Door de Ebenhaezerstraat loopt een jonge dame met in haar ene hand een notitieblok, in de andere een smartphone, de bomen in mijn straat te bekijken. Nieuwsgierig vraag ik haar wat ze aan het doen is. "Ik werk voor Eco-consultancy, wij zijn ingehuurd door de gemeente om het groen in de wijk in kaart te brengen"... Ik zucht diep, probeer tot drie te tellen wat me niet lukt; "wanneer stopt mijn gemeente eens met inhuren van bedrijven voor antwoorden die ze zelf, als ze iets beter in hun eigen organisatie willen en durven kijken best kunnen vinden... waarom besteed mijn overheid keer op keer gemeenschapsgeld om mijn wijk 'in kaart' te brengen? Terwijl die kaart met bomen doodgewoon in hun archief aanwezig is? ..." Met weer een diepe zucht probeer ik mijn wanhoop te illustreren. Ze begrijpt wat ik bedoel, wat ook zij met een zucht kristalhelder vormgeeft. Ik bedank haar voor haar begrip.

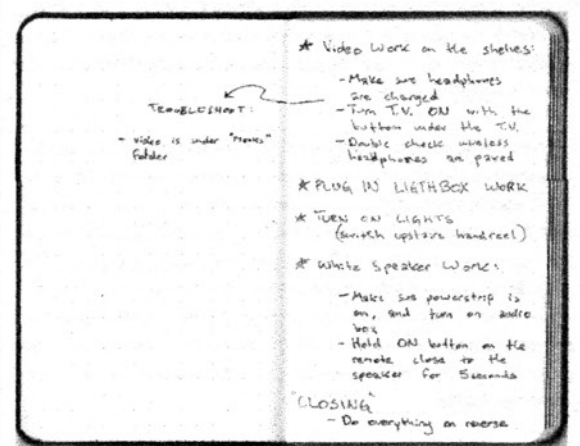
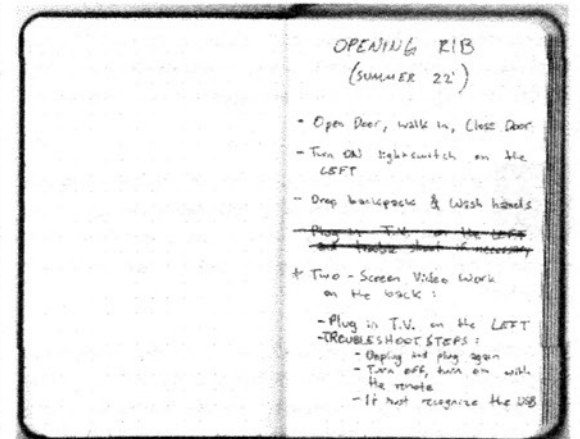
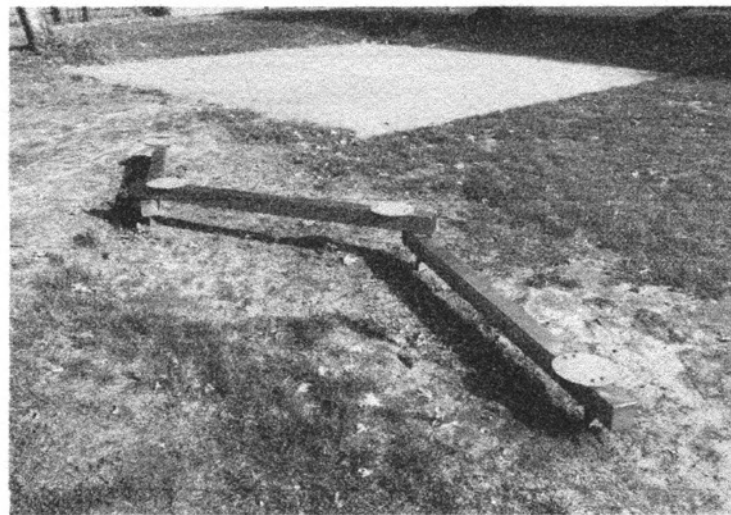

De speeltuin beroofd

door L.B.

Wat gebeurt er toch met de speeltuin op de Gouwstraat? Het lijkt erop dat ze langzaam gestript wordt van alle dingen die haar leuk maakten. De grote houten beer, waar in de nattere maanden zelfs paddenstoelen op groeiden, is van zijn boomstronk weggehaald. Op de plek van de slingerende wip staat nu enkel nog een gele vale stip. Oké, je moest een beetje oppassen dat je niet met je hoofd tegen de middenpaal beukte, maar dat was net deel van de pret. Er waren ook van die golvende rubberen lappen waarop de kinderen graag sprongen. In plaats daarvan staat nu God weet wat voor lelijk ding, drie koude stalen balken met roze cirkels waar nog geen kat op zou willen balanceren. Als het oorspronkelijke speeltuig voor veiligheidsredenen werd weggehaald, zie ik niet in hoe dit minder gevaarlijk zou moeten zijn. Misschien is het veiligste spel wel gewoon niet spelen.

Symboliserend voor het verval van de speeltuin, is het vogelhuisje dat treunig nog maar aan een touwtje van z'n boomstronk hangt. Een huisje dat niet meer herbergt, doch met een beetje moeite tot iets moois zou kunnen worden. Zo ook met de speeltuin, mocht er in plaats van stomme modernistische balken ook engagerend speeltuig terechtkomen.

by Ramón Jiménez Cárdenas

D 75 hat Ausfahrt

KOSMOS

Hello Steve,
De volgende email komt telkens terug, wegens fout adres (zegt de KGB)
Kan jij misschien, doch alstublieft deze email forwarden naar Maziar, de jongeman die in jullie kielzog op de opening van het Institut de Carton was; het is belangrijk, zijn leven hangt ervan af!
Mercikes,
Willem

PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE
PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE
PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE
PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE
PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE
PERORGANISEREN NEDERLAND TERUG IN ZEE

Bijdrage Willem Oorebeek. Passed down during an opening at Institu Carton, Brussels, 2021

Tracklist

- A1 Bahnhofsgerausche Altona
- A2 Vorbefahrender Nahgüterzug
- A3 Anfahrender Schwerer Schnellzug

Bij interesse kunst u deze plaat lenen bij Rib

- B1 Schranke Mit Zug
- B2 Fahrt Mit Dem Bummelzug

Nr. 75-0929.5

Man starts over again everyday, in spite of all he knows, against all he knows.

— Emil Cioran

Over de vorige keer...

Hier een reactie van een lezer van onze vorige (eerste) editie:

Hi,

I don't live in Rotterdam but grabbed your newspaper at Melly. I had a message for RH, the person you interviewed on the costs of energy. He says he wants to build like a stove for burning wood and that he has a bird. He should be very careful and double check his construction. I also have a bird, actually a parrot), and so many people have lost their birds due to fumes from air fries, candles, chimneys.

There is lots of info online, (example <https://forums.avianavenue.com/index.php?threads/wood-burning-fireplace-safe.61680/>) and I am sure he can figure something out, but just tell him to be very careful.

Thanks and love from Den Haag,
Andrea

waarop de repliek van RH zelf:

"Me vogels zijn al weer weg ... Vrijheid"

Ook even een correctie over het ongeluk bij **KÖSEM**:

In editie 1 schreven we dat het een brommer was die in Kösem was geknald, maar dit is onjuist. Het was een auto die door het raam was gecrasht, en daarna ook nog een brommer en een elektriciteitspaal had kapotgereden. Dit werd ons verbeterd door Alicja, de uitbaatster van Café de Spiegel, die het allemaal heeft zien gebeuren, en voor wiens kroeg de auto zelfs nog nèt tot stilstand kwam. De remsporen zijn nog op de stoep te zien!

Wist u trouwens al dat **KÖSEM** een nieuwe locatie gaat openen aan de Wolphaertsbocht 93, 3082 AG Rotterdam. In een gesprek met de uitbaters bleek dat zij een geheel nieuw menu aan het ontwikkelen zijn: gezonde havermaaltijden, vegetarisch en veganistisch eten, kortom meegaand met de veranderingen in de wijk. Waarschijnlijk ook minder vet. In de volgende editie in december zullen we dieper ingaan op het menu en de beweegredenen van **KÖSEM**.

Klachten? Bijdragen? Zoekertjes? Vragen?

Heb je een tekening, foto of verhaal dat je graag in onze wijkkant wilt publiceren?
Valt er wat te klagen over wat er scheelt aan deze wijk?
Of ben je op zoek naar iets of iemand?

Schrijf ons een email op hetmoordenaartje@ribrib.nl,
of kom eens langs bij Rib op vrijdag of zaterdag, tussen 14u en 18u.

Het Moordenaartje is initiated and commissioned by Rib.
Texts and images by Fiazar Afrassiabi, Buurman Harry, Linus
Bonduelle, Andrea from Den Haag, R.H. J.C., L.B. Willem Oorebeek,
Ramón Jiménez Cárdenas, Alya Akulenko, Gilbert van Drunen
Graphic design: Linus Bonduelle

Linus would like to thank Artur Burger for the critical feedback on
the design, and hopes his mailbox won't be taped close after this
edition.

Printed at Tripti

Supported by: Gemeente Rotterdam, Mondriaan Fonds, VSB Fonds
© 2022, Rib